

Drage maturantice i maturanti, cijenjeni roditelji, poštovana ravnateljice, kolegice i kolege te uvaženi gosti!

Dragi učenici,

današnjim danom opraštate se od ove škole i od svih nas koji ostajemo. U ime vaših razrednica, željela bih vam uputiti nekoliko riječi u znak pozdrava.

Konačno ste dočekali i taj trenutak kojim završava vaše srednjoškolsko školovanje. Došli ste kao vesela, zaigrana, ali i nesigurna i uplašena djeca puna očekivanja i otvorena srca, odlazite kao mladi ljudi puni životne energije i želje za samoostvarajem, no i dalje pomalo uplašeni pred budućnošću. Vaša upornost i marljivost svakodnevno se isprepletala mladenačkim nestašlucima i zvonkim smijehom tijekom četiri godine koje su, naprosto, prohujale. Razrednice su s vama prolazile lijepe, sretne i uspješne trenutke, ali bile su tu i u kriznim školskim i osobnim situacijama; dijelile s vama smijeh i suze. Veselile se rođendanskim iznenađenjima, izletima, nastupima i pojedinačnim uspjesima na natjecanjima i u različitim projektima, ali bile su tu i da upozore na pogrešne odluke i postupke nastojeći do zadnjeg trena poučiti vas osobnoj i profesionalnoj odgovornosti te etičkim vrijednostima kojima ćete izgrađivati naše društvo jer naša budućnost ste vi – mladi obrazovani ljudi, kreativni i ambiciozni, svjesni, samopouzdana, ali i odgovorni i samokritični. Naučili ste da u životu nije sve u dugim bojama i da ne ide uvijek po osobnom planu te da se planovi mijenjaju i prilagođavaju. I sada, kada krećete u neko novo sutra, ponesite sve ono dobro i humano što smo vam dali, vjerujte u sebe da biste uspjeli u životu i nastojte razumjeti druge jer svatko uči na svoj način. Zaboravite na sve one, sad već sitne, nesuglasice za koje vjerujem da će ubrzo izblijedjeti. Zadržati u srcu lijepe, nezaboravne trenutke i drage ljude i pozitivnim mislima okrenite se budućnosti. Pred vama je život u koji samostalno stupate, život stvarnosti pred čijom se kompleksnošću

nećete moći sakriti iza svojih roditelja ili školskih zidova. Neka vas u svemu vode najčišći ljudski ideali: ljubav, istina i rad.

Roditeljima zahvaljujemo na suradnji i povjerenju koje ste nam dali upisujući djecu u ovu Gimnaziju. Mi smo ih poučavali, ali smo ih zajedno odgajali. Sinergija roditelja, učenika i profesora , pomogla je u formiranju njihovih osobnosti, stoga zahvaljujem i kolegama na predanosti svom poslu, strpljivosti i pomoći kad je bila potrebna.

Djeca odlaze iz školskog gnijezda, iz roditeljskog još dugo neće, no treba imati na umu da je „ptić naučio letjeti“ – pustimo ga da leti, da se vine visoko i da iz nove perspektive pronađe svoje mjesto, a jednog dana i stvori novo gnijezdo.

Završit ću u poetskom tonu stihovima Gustava Krkleca:

„ Ti znadeš i sam, da svjetove nosiš
U samome sebi, i da na dnu duše
Sja jato zvijezda ...
Izađi ... idi...
Srebrn plašt će pasti
dalekom cestom, kud te srce vodi!“

Draga naša djeco, dragi učenici, mladi ljudi – vrata su vam otvorena, spremni ste za sljedeću stepenicu. Sretno!

Sandra Babnik Lončar, prof.